

ליא, לא צעקו, לא התלוננו, והיו מר-
כנים להמתין בסבלנות שעה ארוכה עד
הגיע תורם.
אל מיכנסיו של סטארק מחובר ספידור
מטר אישי. הוא נהג למדוד כל יום
כמה קילומטרים פסע: "אני רץ הרבה.
אין לי זמן, אין לי זמן" הוא מפטיר
מאחרי כתפו ורץ הלאה.
בהפסקת הצהריים קשה להבדיל בינו
לבין שאר חברי-הקיבוץ. הוא לובש מכ-
נסייעבודה קצרים וחולצת-קיבוץ כחולה,
שואל אופנוע מאחד החברים, טס לחדר-
האוכל, אוכל במהירות ומתגאה בכך שהוא
שוטף את הצלחות אחרי האוכל.
אשתו וארבעת ילדיו הצטרפו אליו
בשנים האחרונות בביקוריו בארץ.
"אומרים שהאשה היא חצי מהגבר", מת-
לוצץ הפרופסור, "אשתי היא שלושת-רבי-
עי ממני, אני לא יודע מה הייתי עושה

אתנדבת
17. סו סולברג בת ה-
17. היא עדיין בתי-
כון ובאה לישראל כדי לתייר ולעזור
לאביה, שגובד בציונותו של סטארק.

אחת. אין טיפול, ויהיה המסובך ביותר,
שהרופא איננו יכול לעשות בעצמו.
בקיבוץ שדותיים אפשר היה לעמוד על
היעילות של העבודה. בית-הילדים של
הקיבוץ הפך, במשך שבוע וחצי, מעבדה
ענקית לטיפולי-שיניים. כל הצעצועים הוצ-
או, ובמקומם הוצבו ארונות קטנים, מכ-
שירים גדולים, מיכלי-מים, קופסות-תה-
פות ועוד.

לכל מי שנכנס אל החדרים היה
גדמה כי הוא נמצא בסרט מדע בדיוני.
בכל חדר שכבו כחמישה ילדים. כל חדר
היווה מחלקה בפני עצמה — מחלקת
רנטגן, שאליה נכנס החולה בהתחלה ונב-
דק במכשיר רנטגן, שהובא במיוחד מגר-
מניה; מחלקת איבחון המחלה, שם ישב
אחד הפרופסורים-המתנדבים והיפנה את
המיקרופם הדחוסים לשני חדרים אחרים;
חדר לסתימות שיניים; חדר לטיפולי-שור-
רש; חדר לניקוי שיניים. הפרופסור הסי-
תובב בין החדרים כמפקד בצבא, לבוש
מדיחאקי, נותן הוראות, מייצע, טופח על
שיכמו של ילד. הילדים התנהגו להפ-

סרטן
התגלה אצל קרייג ג'ולי
מקליפורניה. נשאר לו
שנתיים לחיות. הוא העדיף להתנדב
לעבוד עם סטארק ולעזור לישראלים.

טיפול שורש

וטיפולים אחרים מסובכים מעדיף סטארק לעשות בעצמו.
כאן הוא נראה בשעת טיפול באחד מידי הקיבוץ, בחדר
הילדים של הקיבוץ, שהפך למשך שבוע וחצי למרפאת-שיניים עסוקה ועמוסה ביותר.

זרים באוניברסיטה בקליפורניה, עיר מגר-
ריהם.

הם הכירו זה את זה לפני ארבעים שנה,
כשהיו סטודנטים, ומאו לא נפרדו. הם
הפכים: הפרופסור הוא אדם בעל מרץ
בלתי-נדלה, לא-מתוכנן, עצבני, נלהב. אש-
תו מתונה יותר, שקטה ושקולה.

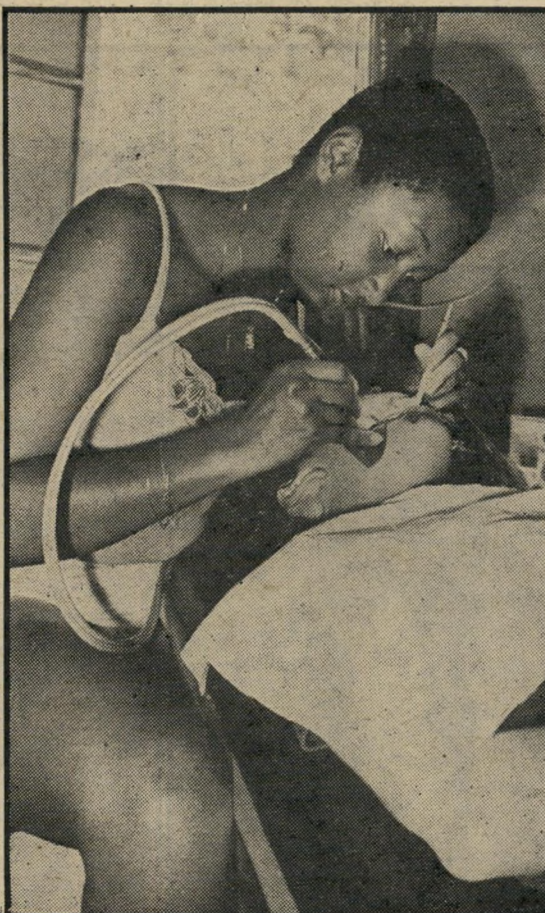
לפני ביקורו האחרון בארץ שהה הפרו-
פסור גם במצריים. הוא בא במגע עם
שרי-הבריאות המצרי, איבראהים בדראן,
ועם מוחמד אל-צדיק, דיקן הפקולטה ל-
רפואת-שיניים באוניברסיטת קאהיר. תוך
זמן קצר הוא מתכוון להקים במצריים
מיפעל דומה, שבו ישתפרו סטודנטים יהו-
דיים, מצריים ואמריקאיים.

"אנחנו חייבים לקדם את הבריאות ואת
השלום במזרח-התיכון", טוען סטארק ב-
התלהבות. "לכן צריך ליצור באיזור תש-
תית של אנשים בריאים ורופאים. נפש
בריאה בגוף בריא. אילו הייתי סנדלר או
גנר, הייתי פועל בתחום הזה. אני מר-
גיש שעומדת להתחולל שואה בארצות-
הברית, ואני רוצה שיהיה לילדים שלי לאן
לכוא, כשהיו גדולים."

בלעדיה. היא עוזרת לי באירגון, בתיכ-
נון, באיסוף הכספים. אני משלם פה בעד
הכל. לא שאני מיליונר, אבל אני מייצע
לחברות הגדולות של רפואת-השיניים ב-
ארצות-הברית, ואת השכר אני לוקח ב-
כסף. תחת זאת אני מקבל מהם חומרים
בתנאים.

"בכל קיץ אני מפרסם באוניברסיטה
על המיפעל. הרבה סטודנטים יהודיים
ולא-יהודיים מוכנים להתנדב ולבוא איתי.
השנה יש איתנו יפאנים, סינים, מכסי-
קאיים, שחורים, הכל. יש איתי גם סטו-
דנט שהתגלה אצלו סרטן. נשאר לו מעט
מאד זמן לחיות, אבל הוא רצה לראות
את ישראל. הוא אפילו לא יהודי, אבל
בא איתי."

"לא כל הסטודנטים הם סטודנטים לרפו-
את-שיניים. אותם שאינם מתמחים ברפו-
את-שיניים, עובדים כאסיסטנטים. רק עכ-
שיו באו אלי כמה שוודיות, המתירות
בארץ. הן רוצות להצטרף אלי בשנה
הבאה. זה נהדר, לא?"
הפרופסור סטארק הוא אחד הידועים
בארצות-הברית ברפואת-השיניים. אשתו,
גלאיס, היא יועצת חינוכית לסטודנטים

ושמו ארמנדו פבלה בודק
אם יש חורים בשיניו של
ילד מהקיבוץ. לארמנדו עצמו יש כעשרה אחים.

מכסיקאי

כך נראה דייב אסטראדה, אבל הוא כבר רופא
שיניים מוסמך ואחד מהמעולים בארצות-
הברית. הוא חושב לבוא גם בשנה הבאה לארץ ואולי להישאר כאן.

ביטניק

קאטי פורבס מקליפורניה, היא פרוטסטנט
סית, אבל חברה באירגון של רופאי שיניים
יהודיים בעירה. היא לומדת רפואת-שיניים אצל סטארק.